



АРХІТЕКТУРА БУДІВНИЦТВО

Виходить
з 1962 р.
№ 1-3
(1404-1405)
Цютий-Березень
2013 рік

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ

Важливо

РЕКТОР П.М. КУЛІКОВ: "ВПЕРЕД, ДО РОБОТИ!"



14 січня університет приймав гостей. Ними стали міністр освіти і науки, молоді та спорту України Д.В.Табачник, экс-мер Києва, випускник КНУБА О.О.Омельченко, голова Солом'янської районної в місті Києві державної адміністрації І.П.Сидоров, проректор національного авіаційного університету М.Г.Луцький.

В аудиторії 319 перед ректоратом університету, деканами факультетів відбулося офіційне представлення на посаду ректора Київського національного університету будівництва і архітектури Петра Мусійовича Кулікова. Слово взяв міністр МОН молоді та спорту України Д.В.Табачник. Цікаво було почути власну думку міністра щодо нашого навчального закладу і наперед подяку міністра Анатолію Михайловичу Тугаю, який близько трьох десятиліть очолював університет, спрямовуючи роботу свого колективу на формування нової генерації висококваліфікованих фахівців, здатних до самостійної творчої роботи.

Дмитро Володимирович ознайомив представників колективу з біографією нинішнього ректора КНУБА і колишнього випускника нашого закладу, доктора економічних наук, професора Петра Мусійовича Кулікова, який близько двох десятиліть працював на керівних посадах у міністерстві освіти і науки, молоді та спорту України.

Зі словом про університет, його майбутнє, спогадами про життєвий і трудовий шлях ректора Кулікова виступив колишній Голова Київської міської державної адміністрації О.О.Омельченко. Він згадав про вищу освіту 20-30 років тому: "У Радянському Сою-

зі була дуже гарна система освіти, гарне виховання. Не можна не визнати, що

в Україні вища освіта була найкращою. Як визнають росіяни, наприклад, у Києві навчання в вищому медичному закладі було набагато якіснішим, ніж у Москві. Медики московські відставали від київських на 5-7 років... А нині, на жаль, через ці ж 5-7 років ми не знайдемо грамотного інженера". Треба, на думку Олександра Олександровича, принципово, у разі збільшувати державне замовлення по підготовці фахівців. Необхідно заключати контракти, досягти досконалості та конкурентоспро-

можності, забезпечити загальнодержавне і міжнародне визнання закладу. Треба вирішувати питання по фінансуванню госпдогвірної наукової тематики...

І, головне, зберегти увесь напрацьований в Україні досвід підготовки наукової зміни вищого ґатунку, максимально врахувати кращий європейський, світовий досвід такої діяльності, формувати та реалізовувати кадрову політику в державі...

І насамкінець, виступив ректор КНУБА, д.е.н., професор П.М.Куліков. Він висловив подяку перш за все трудовому колективу університету, який обрав його і довіряє керувати закладом. Приємно було почути, що учень пам'ятає свого вчителя: професора Л.Т.Шкельова і висловлює йому подяку за професійну майстерність, педагогічний талант, душевну щедрість.

Тож налаштуємося на спільну не легку, але благодатну працю, плодами якої є фаховість, життєздатність, громадянська і патріотична позиція. І на завершення професор П.М.Куліков виголосив: "Вперед, до роботи!"

І.Геращенко



Премії АБУ імені М.С. Буднікова

НАГОРОДИ АКАДЕМІЇ БУДІВНИЦТВА УКРАЇНИ

Ветерани-науковці, професори КНУБА отримують заслужені нагороди Академії будівництва України. Юрій Опанасович Піщаленко і Володимир Вікторович Підрізан – сучасники і колеги академіка М.С. Буднікова. За роботу "Досвід впровадження проектів соціального житла із застосуванням сучасних індустріальних технологій та менеджменту якості" в складі творчого колективу науковців, проєктувальників і виробничників (Борисов І.Г., Бондар І.І., Коляденко В.В., Лисогора С.І., Піщаленко Ю.О., Підрізан В.В., Танчук В.В., Тимошенко Ю.В.) згідно з рішенням Президії Академії будівництва України удостоєні премії АБУ імені М.С.Буднікова.



Підрізан В.В. з родиною



Бондар І.І. – ветеран Київськбуду



Піщаленко Ю.О. з друзями



Випускники ПЦБ 1975 Гнатюк В.Т та Назаренко Л.С. отримують дипломи АБУ



Талах С.М., Шимановський О.В., Цихановський В.К.



Хромець В.В. – війн-інтернаціоналіст, ветеран Афганістану отримує диплом член-кореспондента АБУ



Інтерв'ю

ЗБЕРЕЖЕМО
І ПРИМНОЖИМО
ЗДОБУТКИ
ВИЩОЇ ОСВІТИ

Коли приходить новий керівник, всі чекають позитивних змін. І в нашому сформованому колективі вже відчулася нова струя: керівник взявся за справу. Встановилася взаємна довіра і налагоджується активна взаємодія, коли слова перетворюються в справи...

Редакція газети "Архітектура і Будівництво" звернулася до ректора КНУБА, д.е.н., професора П.М.Кулікова з низкою питань про плани подальшого розвитку нашої університету. Читайте!

1. Петро Мусійович, у своїх виступах перед колективом Ви наголошували, що насамперед разом з колективом працюватимете над підвищенням статусу КНУБА до європейських університетів та забезпеченням якісної вищої освіти у галузі будівництва та архітектури. Що для цього буде робити? Основною метою діяльності університету в перспективному періоді є підвищення статусу Київського національного університету будівництва і архітектури до рівня європейських університетів та забезпечення якісної вищої освіти у галузі будівництва та архітектури.

У цій площині вектор діяльності університету повинен бути спрямований на формування нової генерації кадрів з високою освітою, які на основі оволодіння глибокими фундаментальними і спеціальними знаннями здатні до творчої самостійної роботи впродовж активного життя. На сьогодні університет за результатами своєї освітньої та наукової діяльності заслуговує загальнодержавне визнання і має статус національного вищого навчального закладу.

Проте, вважаю, що якість навчання в університеті визначається на основі ряду базових ознак: ефективності політики зарахування у студенти, якості науково-педагогічного потенціалу, ресурсного забезпечення навчального процесу і, як результат, успіхів випускників університету у площині працевлаштування та їх кар'єрного росту. В цьому напрямку і будемо працювати.

2. Що Ви як ректор нашого закладу передбачаєте робити, щоб і надалі забезпечувати якість вищої освіти в будівельній і архітектурній галузі, щоб університет був конкурентоспроможним? Яким, на Вашу думку, повинен бути високоякісний університет?

На основі вимог сучасного менеджменту по праву можна вважати важливим кроком зміцнення соціального партнерства та спільної відповідальності зацікавлених сторін за якість вищої освіти у галузі будівництва та архітектури. Реалізуючи на практиці такий підхід, університет за результатами своєї освітньої та наукової діяльності може досягти рівня успішності, досконалості та конкурентоспроможності, що забезпечить загальнодержавне і міжнародне визнання.

При такому розумінні фокус-проблеми хоча окреслити перелік причин для обґрунтування необхідності забезпечення якості вищої освіти, а саме:

- загострюється міжнародна конкуренція університетів;
- студенти, викладачі пізнають та порівнюють якість вищої освіти за межами рідної країни;
- поступово формується єдина міжнародна точка зору на те, яким повинен бути високоякісний університет.

Це досягається шляхом підвищення економічності, ефективності та результативності освітньо-наукової діяльності. Сучасний університет повинен ефективно функціонувати у форматі "Наука-освіта-технології".

3. На яких принципах повинна діяти адміністрація навчального закладу та викладацький колектив уні-

верситету, щоб у перспективі досягти досконалості в забезпеченні наших студентів якісною освітою? Точніше, у чому полягає провідницька місія нашого будівельного закладу?

На сучасному етапі в площині забезпечення якості вищої освіти, в університеті необхідно трансформувати організаційно розпорядчий механізм, який відповідно до сучасних вимог забезпечить ефективні організацію, технології, процедури та правила функціонування університету. Для реалізації цієї цілі необхідно:

- кафедрам та деканатам актуалізувати та затвердити діючі стандарти у галузі будівництва та архітектури;
- здійснити синхронізацію законодавчих документів у сфері освітньої та професійно-практичної підготовки за напрямками, спеціальностями, професіями у сфері будівництва та архітектури з державними стандартами, кваліфікаційними характеристиками; залучити до участі в розробці представників профільних міністерств та провідних фахівців-проектантів.
- посилити інтеграційні процеси між університетом та іншими закладами освіти різних рівнів та профілів.
- створити систему базових підручників для забезпечення реалізації нормативної частини навчальних програм;
- розробити систему участі студентів у розробці реальних дипломних проєктів під керівництвом науковців-практиків та провідних фахівців галузі.
- створити ефективну систему міжнародної інтеграції університету через систему стажування студентів, викладачів та науковців за кордоном; участі їх в міжнародних заходах.

Крім зазначеного, для збереження кадрового потенціалу університету і підвищення ефективності роботи викладацького складу буде забезпечено: збереження та відтворення науково-педагогічного складу працівників; застосування надбавок до заробітної плати, в тому числі допоміжному персоналу, за рахунок позабюджетних надходжень коштів; запровадження програми підвищення кваліфікації викладачів шляхом стажування; створення Ради випускників для покращення фінансово-економічної діяльності університету; створення структурного підрозділу інституту з підготовки, підготовки та відкриття нових спеціальностей на базі вищої освіти; збільшення прийому студентів в магістратуру на платній основі не відмінюючи конкурсні умови; відновлення роботи будівельних загонів; залучення студентів навчального закладу до проведення експертиз будівельних конструкцій; надання матеріальної допомоги працівникам університету, про що буде зазначено у колективному договорі.

4. Петре Мусійовичу, Ви наголошували на постійному моніторингу результативності та потенціалу університету... Яким чином це відбуватиметься? Підвищення статусу Київського національного університету будівництва і архітектури (КНУБА) до рівня європейських університетів та рівня знань фахівців будівельних спеціальностей можна досягти шляхом:

- затвердження діючих стандартів освіти кафедрами університету та деканатами;
- синхронізації законодавчих документів у сфері освітньо-практичної

будівельно-архітектурної діяльності спеціальностей, професій, видів економічної діяльності з державними стандартами освіти, зокрема, кваліфікаційними характеристиками, в розробці яких беруть участь представники профільних міністерств та фахівці – проєктанти;

- оптимізації мережі закладів освіти, що здійснюють підготовку архітекторів, будівельників різних рівнів шляхом створення на базі КНУБА відповідних регіональних центрів архітектурного та будівельного напрямків, які об'єднують освітні заклади різних рівнів і профілів;
- концентрації підготовки фахівців на актуальних спеціальностях, пов'язаних з інноваційними технологіями та спрямованих на соціально-економічний ефект:

– регіональне планування та містобудування;

– соціальне житло;

– безбар'єрна архітектура;

– енергозберігаючі технології;

– створення системи академічних обмінів між студентами вищих навчальних закладів України та іноземними студентами;

– розробки програм архітектурної та будівельної освіти в середніх школах, проведення практичних занять;

– створення системи базових підручників для забезпечення реалізації нормативної частини навчальних програм;

– залучення студентів до розробки реальних дипломних проєктів під керівництвом науковців-практиків;

– розширення напрямків дипломних робіт відповідно до виробничих вимог; – покращення кількості і якості позаніжньої підготовки наукових кадрів, розширення спеціалізацію аспірантури та докторантури;

– активізації інноваційної діяльності у напрямку практичної реалізації власних інноваційних розробок на базі наукових досягнень;

– укріплення існуючих та створення нових науково-дослідних лабораторій та інститутів;

– створення нових напрямків професій – оцінки промислових та житлових споруд, фахівців-кошторисників.

5. Яка Ваша думка щодо об'єднання під маркою КНУБА інших вищих навчальних закладів будівельного напрямку?

Планується на перспективу поступове створення в структурі КНУБА профільних вищих навчальних закладів, що надасть можливість більш якісної ступеневої підготовки фахівців будівельних спеціальностей.

6. Тепер про побутові проблеми. Університету необхідно замінити комп'ютерну техніку у відділах, меблі, зробити ремонт... Чи передбачаєте розв'язувати проблеми побуту і коли?

На сьогоднішній день опрацьовуються і аналізуються фінансові спроможності університету в різних напрямках використання з тим, щоб знайти і визначити резерви коштів і направити їх на першочергові потреби, а саме: забезпечення навчальних кабінетів більш сучасним обладнанням, в тому числі максимальною необхідною комп'ютерною технікою, а також поновлення меблів. Вже розпочаті ремонтні роботи приміщень головного навчального корпусу, який буде продовжуватись, знову ж таки, все залежить від фінансових можливостей. Для цього будуть

залучатись кошти державного бюджету та спеціального фонду, інших джерел надходжень.

7. Чи є в планах закладу ремонт спортивного комплексу, стадіону з басейном?

8. Хотілося б знати Вашу думку щодо приведення в порядок бази відпочинку "Будівельник", що в селищі П'ятихатки на річці Козинка?

9. Наш КНУБА має власний музей Історії. Він необхідний, щоб студенти, викладачі, співробітники не забували історії своєї Альма-Матер. Музей декілька років не

працює і знаходиться в неналежному стані, потребує реконструкції. Чи буде його відновлено?

Відповіді на питання 7, 8, 9:

Поступово буде відновлено і роботу спортивного комплексу, стадіону, бази відпочинку "Будівельник" в П'ятихатках на Козинці, а також музею Історії університету. Це проблеми не одного дня і року, але всі їх по мірі можливості будемо вирішувати.

Підготовлено газетою

Вітаємо!

Декан санітарно-технічного факультету КНУБА Олена Семенівна Волошкіна нагороджена Почесною грамотою Кабінету Міністрів України

за вагомий особистий внесок у забезпечення підготовки висококваліфікованих фахівців, вагомий досягнення у науково-педагогічній діяльності.

Професор кафедри опору матеріалів університету Леонід Тихонович Шкельов отримав почесне звання Президента України Заслужений діяч науки і техніки України

за видатну працю в галузі науки і техніки, підготовку висококваліфікованих наукових кадрів.

Ваша думка

УНІВЕРСИТЕТ
ВЧИТЬ БУТИ
ЛЮДИНОЮ

Днями до редакції завітав студент 5 курсу КНУБА Андрій Назарчук і розповів, що відвідав друга Євгена Ланюка, який вивчає на філософському факультеті Львівського університету ім. І.Франка. Хлопець був в такому захопленні, як Євген оцінює роки свого навчання в університеті, написавши статтю у свою студентську пресу. Газети А+Б також сподобалась публікація і ми вирішили ознайомити з нею наших студентів. Читайте!

Переступаючи вперше поріг університету, мабуть, не один із нас відчув священний трепет перед величчю людей, які в минулі епохи примножували скарби літератури, філософії і мистецтва. Саме тут усвідомлюєш свою причетність до спільноти людей, котрі впродовж віків створили безцінні надбання духовної культури.

У ході навчання ніколи не перестаєш дивуватися безмежності накопичених людством знань, що не раз нашоухує на метафоричне порівняння із морем чи навіть океаном. Сотні тисяч, мільйони книг містять відомості про всі без винятку грані буття людини та світу. Пізнаючи цей універсум, складаєш уявлення не лише про гармонію природи, духовну красу людини та благородність її творчого неспокою, але й в якійсь незбагненній спосіб пізнаєш суть свого власного життєвого покликання. Адже відкриваючи для себе таємниці світу, ми знаходимо шлях і до самих себе.

П'ять років, проведених в університеті, – це радість і смуток, перші життєві досягнення та перші, часто дуже болісні, розчарування. Це магія першого кохання та святкових днів, проведених у товаристві друзів. Це пісні під гітару, які назавжди залишаються в пам'яті. Це відчуття піднесення і безмежної радості після успішно складеної сесії чи прикритості від несправдливості, яка наче рве душу. Це, зрештою, сумовита радість і слози випускного, і тривожне зазирання у непевне, сповнене підступів та шансів, доросле життя. У студентські роки все відбувається вперше і саме тому ці почуття сповнені якоюсь особливою принадою та найміцніше закарбовуються в серці.

Вища освіта – це також і формування світогляду, життєвої та громадянської позиції. Читаючи праці Платона й Аристотеля, Сенеки і Марка Аврелія, Імануїла Канта та Георга Гегеля, Гри-

горія Сковороди та Івана Франка, ми ознайомлюємося не лише із суто філософськими концепціями, які дозволяють нам мислити про світ у цілісності, але й отримуємо своєрідний ключ до того, як треба жити та діяти у складних ситуаціях, як плекати спокій та велич душі, долати внутрішні і зовнішні перепони.

От поряди, як дає Сенека своєму вихованцеві Луцилію: "Поспішай до мене, але до себе насамперед", "Так і роби, мій Луцилію: відвойовуй себе для себе самого, а час, який досі або збирали в тебе, або викрадали, або сам він утік, збирай і бережи", "Великий є той дух, який відвідаєш приречено. І навпаки: дрібний, звородний є той, який пручається, який погані думки про світовий порядок і воліє виправляти радше богів, ніж себе самого".

Відкриваючи для себе праці великих мислителів давнини, ми уподібнюємося до біблійного розумного чоловіка, що збудував свій дім на камені: "І линула злива, і розлилися річки, і буря знялася, і на дім отой кинулась, – та не впав, бо на камені був він заснований" (Мт. 7: 25).

У студентські роки ми виробляємо в собі тверду світоглядну позицію на основі як власного життєвого досвіду, так і досвіду людства, спрямовуюмо наше життя у стабільне русло, якому не зможе зашкодити навіть найнесподівана зміна погоди. Університет вчить нас знайти це русло та звернути свої очі до істини, однак, чи захочемо ми це зробити і чи зможемо її побачити, залежить лише від нас самих.

Університет – це храм знань, зведений на честь величчя людського духа. Він є також великою школою нашого життя. Шануймо цей храм та підно проїдемо цю школу!

Є.Ланюк, п'ятикурсник зі Львова

ЩАСТЯ СЛУЖІННЯ АРХІТЕКТУРИ

Майже чотири десятиліття служіння архітектурі – термін чималий. Значна частина життя та науково-творчої діяльності ювіляра пов'язана з КНУБА. Так, 1965-го року він закінчив архітектурний факультет, де отримав кваліфікацію "Архітектор". З 1967 по 1970 р. навчався в аспірантурі інституту, де готував дисертацію за темою "Нові типи будинків для



У житті кожної людини є певні рубежі, після перетину яких виникає потреба озирнутися назад, оцінити пройдене, намітити нову мету. Як правило, цими рубежами стають круглі дати. Втім, для людей активних відлік власних років – подія не настільки важлива в порівнянні з їх професійною діяльністю. І часом здається, що серцю кожного справжнього архітектора, художника, письменника немає нічого миліше, ніж моменти його творчості. Для вивучатя торжества ювілей – коротка зупинка, необхідна для переосмислення зробленого, порівняння задуманого і виконаного, закладення основи нових пошуків. А для його друзів і знайомих, нарешті для газети "Архітектура і Будівництво" – гарний привід згадати творчий шлях ювіляра і віддати належне його досягненням. Справа в тому, що у березні 2013 р. завідувач кафедри теорії архітектури, доктору архітектури, професору Леоніду Миколайовичу Ковальському виповнюється 70 років.

Люди університету



Церква Покрови Святої Богородиці в м. Боярка

виробничого навчання". Завершив дисертацію й успішно захистив у Центральному науково-дослідному і проектному інституті типового і експериментального проектування навчальних закладів (м. Москва).

Після закінчення аспірантури працював в Науково-дослідному і проектному інституті типового і експериментального проектування житлових та громадських будинків (КиївЗНДІЕП)

керівником наукових підрозділів, заступником директора інституту. Роботу в КиївЗНДІЕП суміщав з науково-педагогічною діяльністю у КНУБА. В 1976 р. замінив докторську дисертацію за темою "Проблеми архітектури навчальних будинків". У 1997 р. Л.М.Ковальському присвоєно вчене звання професора. З липня 2008-го очолює кафедру теорії архітектури нашого університету.



Каплиця церкви

Не можна не звернути уваги, що науково-творча діяльність Ковальського Л.М. тісно пов'язана з освітою. Наукові пропозиції Леоніда Миколайовича впроваджені в проекти навчальних закладів, реалізовані в різних регіонах України та за кордоном. За його науковим обґрунтуванням збудовані нові університетські комплекси, реконструюються Києво-Могилянська Академія та Український фінансово-економічний університет в м. Ірпінь. В Києві, Дніпропетровську, Кривому Розі та інших містах збудовані експериментальні школи, міжшкільні навчально-виробничі комбінати, профтехучилища ...

Як відомо, кожний хороший проект повинен мати в якості точки відліку якусь ідею, концепцію, що пояснює вибір того чи іншого образного рішення. Леонід Миколайович вирішував проблеми висотного будівництва і зробив у них вагомий внесок. Він розробив і науковий керівник "Комплексної програми експериментального будівництва висотних будівель в Україні", автор науково-методичних рекомендацій та нормативів з проєк-

тування висотних житлових та громадських будинків.

У його робочому архіві є місце для житлових будинків і громадських будівель, багатьох проєктів цивільних будинків та споруд, навіть для такого специфічного об'єкта проектування, як Церква Покрови Святої Богородиці в м. Боярка. За проектування та допомогу при будівництві церкви Леонід Миколайович відзначений Архієрейською грамотою, яка дається Єпархією в благословення за старанні труди во славу Святої Православної Церкви.

Активна міжнародна проєктно-творча діяльність професора Ковальського підняла авторитет українських фахівців в Китайській Народній Республіці. 2002-го року Леонід Миколайович як

курсант на проєкт університету в китайському місті Далинь. Нині на кафедрі, яку очолює Л.М. Ковальський, навчаються студенти та аспіранти з КНР, В'єтнаму, Ірану та інших зарубіжних країн.

Підсумовуючи все сказане про ювіляра, не можна не згадати й те, що професор Ковальський затвердився як авторитетний науковець з теорії архітектури та типології навчальних закладів. З під пера автора вийшло понад 200 наукових праць та близько 100 наукових публікацій з проблем архітектури, в т.ч. монографій. Серед них: "Архітектура учебных зданий" (1980), "Архитектурно-художественное оформление школы" (1984), "Архитектура учебно-воспитательных зданий" (1988), "Архитектура высших навчальних закладів" (2011) та



Китай. Будівництво університетської бібліотеки в м. Шеньян

головний архітектор проєкту спільно з групою фахівців КиївЗНДІЕП переміг у міжнародному конкурсі на проєкт Ляонінського університету в м. Шеньян (Китай), реалізований в будівництві. Через три роки став переможцем кон-

навчальних посібників (з грифом МОН України) "Архітектурне проектування висотних будинків" (2012), "Типологія громадських будинків і споруд" (2012). Визнанням внеску професора Ковальського у вітчизняну освіту слугать,

Закінчення на стор. 4

Захист бакалаврів

ВИСОКИЙ ПРОФЕСІЙНИЙ РІВЕНЬ АРХІТЕКТУРНИХ РІШЕНЬ 2013

В січні 2013 р. відбулася щорічна, але від того не менш значна подія – захист бакалаврів архітектурного факультету КНУБА. Зазвичай в перший день захисту в вестибулі архітектурного факультету організовується виставка дипломних робіт бакалаврів. Цього року на архітектурному факультеті захистилося 325 бакалаврів. Потужну виставку бакалаврських дипломних робіт відвідали Міністр освіти і науки, молода та спорту України Д.В. Табачник, Голова Солом'янської районної держадміністрації І.П. Сидоров, ректор КНУБА професор П.М. Куліков, проректор В.А. Баженов, представники посольства іноземних країн, студенти яких навчаються на архітектурному факультеті – Ірану,



Китаю, Молдови, Росії, голови і члени ДЕКів, що працювали цього року, викладачі, студенти та їх батьки.



Міністр освіти Д.В. Табачник оглядає виставку дипломних робіт на архітектурному факультеті

На кафедрі містобудування цього року захистилося 54 бакалавра, в тому числі 10 іноземних студентів. Тематика бакалаврських дипломів була спрямована на розробку соціальних об'єктів повсякденного та унікального користування. Це – будівлі і споруди виробничого, фізкультурно-оздоровчого, культурного, культурно-побутового, громадського, медичного, науково-дослідного, рекреаційного призначення.

Враховуючи специфіку кафедри містобудування велика увага в бакалаврських проєктах була приділена виступаючому розробкам: аналізу опорного плану, генплану ділянки проектування, транспортному обслуговуванню запроєктованої споруди, функціональному зонуванню ділянки та збереженню її природного оточення. Практично кожний бакалаврський проєкт супроводжувався макетом будівлі.



Про це свідчать проєкти таких студентів: Білоусов Д.О. "Як-клуб в м. Феодосія" (кер. доц. Куделін А.С.); Губанова О.В. "Інтерактивний музей малой академії наук в м. Києві" (кер. доц. Казимирський В.Б.); Селіхова Д.Ю. "Центр паліативної медицини в м. Києві" (кер. проф. Кушніренко М.М.); Кириченко А.О. "Навчально-тренувальний ком-

плекс малої авіації в с. Ходосівка Київської області" (кер. доц. Ліценко В.Б.); Кучабський К.В. "Музей Чорнобиля в с. Дитятич Київської області" (кер. ас. Біленко О.І.); Весна Б.А. "Центр архітектурної творчості в м. Києві" (кер. ас. Мороз І.М.); Ткаченко Є.В. "Сміттєпереробний завод в м. Кировоград" (кер. доц. Токар В.О.); Стасюк М.Д. "Центр здоров'я матері та дитини в м. Києві" (кер. проф. Жежерін В.Б.); Фенчак В.В. "Критий басейн в м. Києві" (кер. доц. Куделін А.С.); Зазимко Т.В. "Будинок Департаменту з авіаперевезень України в м. Києві" (кер. ас. Козлова Ю.В.); Костюк С.П. "Виробничий комплекс швейного об'єднання "Нова мода" в м. Києві" (кер. доц. Павловський О.Б.); Михайловська Л.П. "Садовий центр в м. Києві" (кер. ст. викл. Гнезділова О.В.); Кватерчук М.А. "Центр декоративно-прикладного мистецтва в м. Києві" (кер. ст. викл. Кравчук О.А.); Палійчук О.Ю. "Центр дозволяти молоді в м. Києві" (кер. доц. Носенко Г.А.).

Група дипломних бакалаврських проєктів була націлена на упорядкування, благоустрій і озеленення тери-

торії нашого рідного Університету: Куркова І.А. "Центр спілкування молоді в м. Києві" (кер. ст.викл. Інсова Т.Ю.); Романова К.О. "Архітектурний клуб в м. Києві" (кер. доц. Казимирський В.Б.). Дипломні проєкти іноземних студентів продемонстрували як тенденції збереження національної архітектури, так і впровадження сучасної постмодерністської архітектури в забудову міст своєї країни. До цієї групи треба віднести: Інь цзе "Школа каліграфії в м. Нанчанг (Китай)" (кер. доц. Курило О.І., ас. Вовчок Л.Л.); Янь Хайлун "Туристичний готель в м. Пінлянь" (кер. доц. Василенко Л.Г.); Чжоу Юе "Оздоровчий центр в Великому Пекіні" (кер. доц. Василенко Л.Г.); Челюкова І.О. "Будинок виноробства в м. Кишинев" (кер. доц. Шпаковська В.Т.); Сеїєд Машур Шоторбан "Культурний центр Ірану в м. Києві" (кер. доц. Павловський О.Б.); Овчинник Є.О. "Музей природи Бурятії в м. Улан-Уде" (кер. доц. Лопаток М.О.); Шаповалова П.І. "Студентський гуртожиток в м. Кельн (Німеччина)" (кер. ст.викл. Абрамова Н.П.).

Члени ДЕКУ, що працював на нашій кафедрі, до складу якого входять на-

родні та заслужені архітектори України, провідні спеціалісти науково-дослідного і проєктного інституту "ДІПРО-МІСТО", Міністерства регіонального розвитку будівництва і житлово-комунального господарства, Головного управління з архітектури, містобудування та благоустрою території Київської міської держадміністрації, доктори наук, професори КНУБА, уважно і присильовили слухали кожного із 54 бакалаврів, давали оцінку кожному проєкту і висловлювали творчі побажання на майбутнє. Користуючись нагодою, кафедра висловлює глибоку подяку всім членам нашого ДЕКУ.

Таким чином, можна констатувати, що дипломні роботи бакалаврів кафедри містобудування підвели підсумки навчання студентів за 4,5 років і продемонстрували достатньо високий професійний рівень та багату палітру сучасних архітектурних рішень і прийомів.

Хочу побажати бакалаврам-випускникам здоров'я і подальших творчих успіхів в навчанні і в житті.

М.М. Кушніренко, зав. кафедри, канд. арх. професор

В добрый путь!

ТОРЖЕСТВЕННОЕ ВРУЧЕНИЕ ДИПЛОМОВ ВЫПУСКНИКАМ- ИНОСТРАНЦАМ

Наша страна всегда была гостеприимной, с теплым и хорошим отношением к иностранцам. Поэтому иностранные студенты все чаще выбирают украинские вузы. Это не только студенты из Азии, Африки или России, а даже из развитых стран Европы, где, как принято считать, высокий уровень образования. Сейчас в наших высших учебных заведениях почти 800 человек из Польши, около 100 студентов из Германии, 36 – из Великобритании. Всего иностранцев в наших вузах сейчас более 56000 (по данным МОН).



Особенно студенты-иностранцы заинтересовались обучением в Украине после Евро-2012. Но и в нынешнем 2013-м году, продолжают звонить и расспрашивать, как можно поступить в наши вузы, рассказывает в прессе Василий Шик, директор Украинского центра международного образования Минобразования. Но сейчас не об этом.



1 февраля в Киевском национальном университете строительства и архитектуры торжественно вручали дипломы выпускникам архитектурного факультета.

Поздравить выпускников и пожелать им успехов пришли их друзья и родители, преподаватели, сотрудники, представители посольств, администрация университета.

По-отечески тепло поздравляли своих воспитанников ректор, д.е.н., профессор П.М.Куликов, проректор Е.А.Горова, декан архитектурного факультета А.В.Кашенко, зав кафедрой градостроительства М.М.Куширенко. Они выразили надежду, что память об университете и преподавателях останется с ними на всю жизнь, и вскоре их дети будут учиться в нашем учебном заведении.

Наконец наступил торжественный момент. И ректор университета, д.е.н., профессор П.М.Куликов вручает дипломы бакалавров выпускникам архитектурного факультета – гражданам Китая, Ирана, Молдовы, России и др.

Иностранцы выпускники КНУСА с успехом работают по специальности в своих странах или за рубежом. Часть выпускников продолжает обучение в магистратуре...

Искренне и сердечно благодарил от всех выпускников иностранных держав Шакер Мухаммед Еврахим из Ирана, сказав, что все мы очень рады украинскому диплому и тому, что учились в университете строительства и архитектуры.

И в заключение ректор, профессор П.М.Куликов пожелал выпускникам успешной и легкой дороги, также не останавливаться на том, что достигли, работать и развиваться дальше.

Материал подготовлен газетой

ЩАСТЯ СЛУЖИМНА АРХІТЕКТУРИ (продовження, початок на стор. 3)

зокрема, суспільні посади, почесні і урядові нагороди. Так, багато років Леонід Миколайович був членом експертної ради ВАК України. В даний час – член експертної ради з експертизи дисертаційних робіт при МОНМС України. Член Спеціалізованої Ради по захисту докторських та кандидатських дисертацій при КНУБА. Неодноразово очолював державні екзамнаційні комісії в різних вищих навчальних закладах. Стариано передає свій досвід і знання студентам і аспірантам, під керівництвом професора захищено 13 кандидатських дисертацій. Курси лекцій Л.М.Ковальського з актуальних проблем архітектури відвідує



Китай. Університетські гуртожитки в Шеньяні



Проект лекційних аудиторій в м. Шеньян

велика кількість слухачів. Хочеться відзначити і активну громадську діяльність професора як члена Національної спілки архітекторів України, дійсного члена Української академії архітектури.

За багаторічну сумлінну працю, плідну наукову і практичну діяльність, вагомий особистий внесок у розвиток архітектури, активну участь у підготовці фахівців професор Ковальський відзначений грамотою Президії Верховної

НЕВІДОМЕ ПРО ВІДОМЕ ПРО ЩО РОЗПОВІСТЬ ПОЧЕРК?

МИ ПИШЕМО
НЕ РУКОЮ, А "МІЗКАМИ"

ТЕРМІН "графологія" (вчення про почерк) ввів у другій половині XIX століття французький абат Мішо. Пізніше у Франції ж на цю тему було написано чимало книг. Припущення про зв'язок почерку з якостями, якими наділена від народження людина, має більш глибоке коріння – воно існує з часів античності. Ще давньогрецький філософ і вчений Аристотель помітив, що внутрішній світ людей знаходить відображення не тільки в їхньому вигляді, вчинках, мові, але і в манері письма. Про що ж може розповісти почерк? "За аналогією з голосом і відбитками пальців наш почерк унікальний. Так що перш за все графологія діагностує внутрішній психічний стан людини, її характер, нахили. Наприклад, проаналізувавши всього три-чотири пропозиції, написані від руки, можна виявити приховані таланти особистості і посприяти вибору того чи іншого роду діяльності", – говорить психолог і графолог Світлана Коваленко.

"До 14-річного віку базові навички письма доводяться до автоматизму, – продовжує вона. – І що б людина не написала, вона зробить це тільки однієї її властивим способом. А вже пишемо ми не рукою, а "мізками"! Головне, що характеризує почерк будь-якої людини, – це своєрідний енергетичний згусток: інформаційний код особистості. І досвідчений графолог завжди налаштується саме на нього".

ТАЄМНИЦІ
ДУШІ НАПОЛЕОНА

ПРО ЩО може говорити, наприклад, дрібний, убористий почерк з невеликою відстанню між літерами? Володарі такої почерку, як правило, – люди економні, ошадливі, пояснює фахівець. А ось крупний, розмашистий почерк, навпаки, свідчить про широту натури, про деяку неприборканість характеру, демонстративність, якщо хочете, поведінки.



Автографи Наполеона.

1. Підпис в чині артилерійського капітана (1793). 2. Підпис Наполеона-імператора (1804). 3. Підпис після перемоги при Аустерліці (1805). 4. Підпис після битви під Москвою (1812). 5. Підпис при виступі з Росії (1812). 6. Підпис після битви при Лейпцигу (1813). 7. Підпис на острові Св. Олени.

Свої висновки графолог робить, оцінюючи безліч особливостей почерку – нахил, натиск, висоту і ширину літер, конфігурацію слів, форму з'єднань і багато інших дрібниць.

Саме вони поведідали чимало "таємного" про характер великих, про те, в якому стані духу перебували вони в той чи інший момент. "Давайте подивимося на лист Бонапарта, коли він був ще капітаном, – пропонує графолог. – Він написав його, клопочучись про свою сестру. В 1793 році і адресував Директорії. Почерк швидкий, як би прагне вперед (хотрий писав не звертав уваги на форму літер). Однаковий розмір штрихів вказує на систематичність дій і вичікування зручного моменту. Помітна й турбота про сім'ю, про близьких. Але вже видно зачатки спроби подивити і слави, що виявляється в підписі, що підіймається і перевершеному твердому натикуванні розчерку".

Зовсім інші, на думку експерта, тексти, написані Наполеоном-імператором

(1804 рік). Тут почерк впевнений, з клиноподібними штрихами, зробленими з великим ефектом. Штрихи гордовиті, повні гідності, що вказують на велич. Розчерк сміливий, прямий, енергійний.

І, нарешті, рядки Наполеона – в язя острова Святої Олени. Вони вказують, як каже Коваленко, на достаток малим, душевну тугу. Деяке фіксування штрихів виражає як би терпляче очікування чогось незвичайного, але і віру в невідворотність долі, рок ...

Словом, виявилось, що, досліджуючи лише почерк Наполеона, можна поспостерегти, як розвивалась кар'єра нікому не відомого офіцера французької армії, як домігся він вищої влади і зазнав краху. Почерк Наполеона – переконливе підтвердження того, що ми пишемо не рукою, а "мозком".

ГРАФОЛОГ
ПІДКАЖЕ ВИХІД

НУ А ЧИМ може бути корисно вивчення почерку в сучасному житті? Не будемо торкатися "детективної" сторони питання – про це вже чимало сказано. Відзначимо інше. Аналіз графолога може скорегувати, наприклад, сімейні відносини. Розглянувши почерки дітей і дорослих, фахівець вкаже на помилки, які допускаються у вихованні, дасть рекомендації, як підшити самооцінку сина чи дочки, візнає їх нахили, здібності, допоможе пробадити в дітях почуття впевненості та відповідальності.

За зразком почерку і підписів подружжя консультанти виявляють особливості їх взаємовідносин і називають спосіб виходу з сімейної кризи. І що найдивніше, тут не потрібно, а на сеансі психотерапії, нічого розповідати фахівцеві. Йому все відкриють ваші рукописні тексти. По почерку можна навіть зрозуміти, зраджував тоб чоловік чи ні.

Допомагає графолога може виявитися корисною і в багатьох інших випадках. Так, можна визначити характер людини, ступінь її благонадійності, чесності, порядності, виявити шкідливі звички, справжні мотиви тих чи інших дій, наявність наркотичної та алкогольної залежності, психічних або інших захворювань, виявити талант і підказати, чим же варто людині займатися ...

ПІДПИС –
ЦЕ ЯК ВІЗІТНА КАРТКА

І ЩЕ про одну майже фантастичну особливість графології! Виявляється, для "оперативних" висновків тут досить дослідити ... тільки підпис. Всього три-п'ять літер! "Підпис – це як візитна картка, – каже Коваленко. – У деяких вона буває дуже красива, витюгвана, а при близькому контакті розумієш, що людина більше хоче здаватися, ніж бути ... Часто підпису дійсно достатньо для експрес-аналізу особистості. Наприклад, підпис без розчерку – свідчення культури і смаку людини. Так часто розпізнаються чимало великих письменників і вчених. Прямий розчерк, що доповнює підпис, належить, швидше за все, персоні енергійній, рішучій і сміливій. Хвилястим розчерком володіють люди дипломатичні, здатні обходити складні ситуації" ...

А інді підпис кімчається крапкою. І, на думку фахівця, це говорить про схильність до самоаналізу, вміння приймати зважені рішення і доводити справу до кінця. Перевершений підпис – саморитичність, невдоволення собою, сумнів. Ну а всього при аналізі підпису психолог-графолог використовує більше 40 ознак. Ось так!

За матеріалом
Євгена Пасішніченка

Ради Української РСР (1986), подякою Кабінету Міністрів України (2003), подякою Голови КМДА, знаком "Відмінник освіти" МОН України, знаком Асоціації архітекторів України, дійсного члена Української академії архітектури.

Викладач, вчитель, наставник Л.М. Ковальський створив все нові і нові проекти, які, немов за помахом чарівної палички, перетворюються в реальні будівлі. І ось тут йому можна тільки позздрити

ти, бо для архітектора немає більшої нагороди, ніж бачити свої задуми здійсненими. З ювілеєм, шановний Леоніде Миколайовичу, бажаємо і надалі, щоб ваш досвід і знання сприяли розвитку КНУБА, як провідного університету України в галузі архітектури та будівництва.

Друзі, колеги, співробітники
кафедри теорії архітектури,
редакція газети
"Архітектура і Будівництво"

На пагорбах київських

ІСТОРІЯ
КИЇВСЬКИХ
ВУЛИЦЬ І
МАГІСТРАЛЕЙ...



Тверде покриття на київській
Прорізній вулиці. 1913 рік

На кінець XIX століття в Києві налічувалося 230 вулиць і 17 площ, які висвітлювалися майже 2000 газовими ліхтарями. У цей період дорожня інфраструктура міста почала розвиватися стрімкими темпами. Почали проводитися масштабні роботи з вищощення нових та ремонту старих вулиць. Київ був першим серед міст Імперії, де почали будуватися мозаїчні брукування на бетонній основі. Ці роботи охопили центральні магістралі: вулиці Хрещатик, Олександрівську, Миколаївську, Володимирську та ін. Граніт для цієї бруковки завозився зі Швеції. Вже в 1912 році половина вулиць міста мала тверде покриття.

У кінці 1914 року за ініціативою Міської Управи шляхоми міста отримали першу "поливальну машину". Революційні події 1917–1920 рр. негативно відбилися на стані міського господарства взагалі, в тому числі дорожнього. 1932 року дошки на київських вулиць складала 548 км, або 7,9 млн. кв.м. Лише 45,5 відсотків з них були вищощені. У тридцяті роки починається перебудова периферійної вулично-мережі, на реконструкції центральних магістралей починає застосовуватися асфальтобетон. Однак ці роботи суттєво стримувалися через відсутність у місті належної дорожньо-будівельної бази.

Понад 180 років тому в Києві народилася дорожня служба. З архівів відомо, що тоді в нашому місті було близько 40 вулиць та понад 100 провулків. Їх потрібно було упорядкувати, ремонтувати, будувати тверде покриття. За ініціативою Будівельного Комітету Київської міської управи в 1836 році передбачався обсяг робіт з вищощення вулиць і тротуарів близько 3 тисяч кв. м. З цього часу будівництво твердого покриття та ремонт в Києві здійснювалися щорічно, за планом. Тоді ж був розроблений Генеральний план забудови міста, який працював близько 50 років. Одним з найголовніших досягнень цього періоду було спорудження в 1848–1853 рр. Ланцюгового 730-метрового мосту через р. Дніпро. Проектування і будівництво цього мосту здійснено під керівництвом англійського інженера Чарльза де Віньоля. Міст мав сам кам'яні опори і поворотний пристрій для розведення судноплавного прогону.

У 1936 році був затверджений новий Генеральний план Києва, який містив в собі ідею розширити місто на лівобережжя.

За доведені десятиліття завдяки комплексному підходу при вирішенні питань розвитку міста та його комунальної інфраструктури дорожнє господарство міста було виведено на якісно новий рівень. Стрімкий розвиток мереж громадського транспорту вимагало створення потужної дорожньої інфраструктури. Тверде покриття отримали під'їзні шляхи до Києва з боку Житомира, Броварів, Пост-Волинського. Асфальтобетонне покриття з'явилося на вулицях Даринці, Голосівка, Чокотівка. Повністю була упорядчена проїзна частина і тротуари на центральних магістралях столиці, влаштовувалася дощова каналізація, площа зеленої зони міста дорівнювала 1600 гектарам, тобто 10 кв.м на кожного киянина. У 1940 році кількість світлоточок на вулицях міста збільшилася до 7,8 тис. одиниць, налагоджувалася механічне прибирання вулиць, в тому числі взимку.

В цілому, в цей період міське комунальне господарство являло собою досить потужну галузь. Тут налічувалося 11 спеціалізованих трестів та управлінь, до складу яких входили і підрозділи, відповідальні за стан дорожніх мереж міста.

Події Великої Вітчизняної війни на кілька років перервали творчу працю киян.

І от прийшов переможний 1945-й. Під час війни наше місто втратило понад 40% житлового фонду, близько 80% громадських споруд, практично всю інженерно-транспортну інфраструктуру. Щоб продовжувати упорядковувати місто організували Управління благоустрою. На його балансі – 550 км доріг, з яких лише 45,2 км мали

удосконалене покриття, 363,0 км – тверде, а решта – 141,8 км представляли собою вуличну мережу без дорожнього одягу. Площа незаощених проїздів і тротуарів становила близько 465,0 тисяч кв.м, а протяжність вулиць, обладнаних зовнішнім освітленням, лише 145 км. Цілком зрозуміло, що санітарно-технічний стан всіх цих об'єктів за об'єктивних причин було далеким від бажаного. Майже все доводилося починати спочатку. Руками киян місто почало залюковувати свої рани.

Щоб відновити зруйноване війною місто, був складений перший післявоєнний Генеральний план Києва. Ним передбачалося поновлення всіх видів інженерного забезпечення міста, розвитку дорожнього господарства та транспорту. Щоб в мінімальні терміни відродити вулично-дорожню мережу міста шляхоми використовували навіть бити цеглу та інші уламки матеріалів, які з'явилися при розбиранні завалів зруйнованих споруд. Навіть при відбудові проїзної частини Хрещатика використовувалися ці відходи. І ще довго, аж до кінця 50-х років основним матеріалом для будівництва був рваний камінь, який колили вручну, головним чином неподак від Залізничного мосту на лівому березі Дніпра, на Березняках.

Протягом 1946–1960 рр. в Києві побудували 13 мостів і шляхопроводів: міст ім. Патона, Парковий пішоходний міст, шляхопроводи автовокзалний, на Харківському шосе. Держ в місті транспортна роз'язка в двох рівнях була побудована в 1951 році на перетині Повітрофлотського та Брест-Литовського проспектів (нині проспект Перемоги).

Реконструювали магістральні вулиці, транспортно-інженерні споруди, зокрема, підземні пішохідні переходи.

До річчя, перший підземний пішохідний перехід був побудований в Києві в 1962 році на Європейській площі.

У зв'язку з потребами стрімко зростаючого міста збільшуються й обсяги дорожніх робіт: необхідні нові структурні зміни, спеціалізація підприємств. І спеціалізоване експлуатаційне управління дорожнього господарства Києва було реорганізоване в Управління будівництва та експлуатації автомобільних доріг м. Києва й отримало в 1977 році нову назву "Київміськшляхбуд". Зараз об'єднання називається "Київміськгідрощляхміст".

На утриманні міста знаходиться 1600 км автошляхів загальною площею 25,0 тисяч кв. м, 137 мостів, шляхопроводів загальною довжиною більше 21,0 км, 200 підземних пішохідних переходів, понад 700 км мереж закритої зливової каналізації й міської вулиці – 115,0 тисяч.

Завдяки відновленню парку сучасними спеціальними механізмами виробництва таких фірм, як "Шмідт" (Німеччина), "Бродвей Синьйор" (Швейцарія), "Бобкет" (США), "Марсель Бошунг" (Швейцарія) наш Київ має можливість швидше та якісніше виконувати всі роботи з експлуатаційного ремонту й будівництва вулиць. За останні рік-півтора реконструйовано Хрещатик, бульвар Дружби Народів, площі Слави й Героїв Великої Вітчизняної війни, капітально відремонтовано бульвар Лесі Українки, вулиці Суворова, Січневого Повстання, Московську, Старонаводницьку й ін.

До наших сучасників перейшла естафета від покоління, й від нас залежить ці стани красивішим й облаштованішим Київ у майбутньому.

Катерина Величуба,
студентка 3 курсу КНУБА

Останні будівельні новини

МАЛОПОВЕРХОВА
ЗАБУДОВА



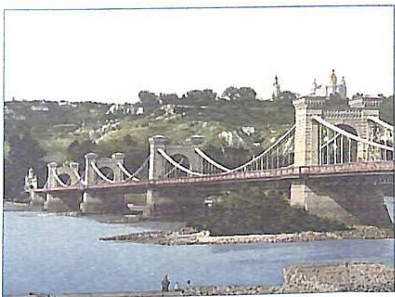
Зараз у Києві намітився новий тренд в будівництві житла. Будівельники активно розвивають напрямком малоповерхових житлових комплексів (ЖК). За останні два роки в столиці став активним розвиватися формат житлової нерухомості: малоповерховий житловий комплекс. У 2013 році розвиток даного типу житла продовжиться. Про це 4 лютого повідомив директор проектної групи "Архітектика" Олександр Попов.

За словами експерта, для даного формату характерна комплексна забудова земельної ділянки будинками висотністю 5–12 поверхів в периферійних районах столиці. "На сьогоднішній день малоповерхові житлові комплекси доцільно будувати на території з невисокою вартістю землі, тобто в спальних районах. Активне будівництво таких об'єктів в поточному році продовжиться в Дарницькому і Голосівському районах міста. У перспективі малоповерхові комплекси можуть з'явитися на місці не використаних промислових зон", – говорить експерт.

Попов також зазначив, що малоповерхова забудова в порівнянні з висотною, більш комфортна для людини як у побутовому, так і психологічному плані. Але в той же час висотне будівництво завжди залишається актуальним на території з панорамним видом. "До 2014 року обсяг житла в малоповерхових об'єктах в загальній структурі пропозиції на первинному ринку столиці складе близько 7%. Сьогодні цей показник не перевищує 4%", – повідомив він.

Петро Лопата, студент КНУБА

МИКОЛАЇВСЬКИЙ
ЛАНЦЮГОВИЙ МІСТ



Таким був Ланцюговий міст у Києві

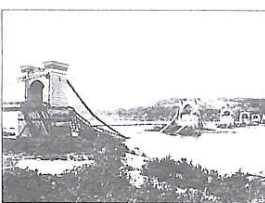
Розвиток Києва вже давно вимагав зведення постійного мосту через Дніпро. Ще 1829 року на необхідність такого мосту звертав особливу увагу імператор Микола I.

200 років тому (1890) на цьому місці був тимчасовий плаваючий Спаский міст. Дорога від нього приводила якраз до Спаської церкви. Взимку люди переправлялися по кризі. Біля берегів зводили дерев'яні сходні з'їзди на лід, які засипали снігом. Така переправа діяла до того, як настане перша відлига. Коли починався рух криги, а за цим слідували солдати особливої роти, нікого до переправи вже не допускали, щоб кияни не ризикували життям. Винуватих доставляли до дільниці та карали штрафом.

У 1839–1844 роках розглядалися кілька проектів нового мосту. Вони були запропоновані інженерами П.П.Мельниковим та А.Д.Готманом, але їх відхилили. Ще один проект запропонував талановитий англійський архітектор Чарльз Віньюль (правда його консультантом під час розгляду був П.П.Мельников).

27 вересня 1853 року в Києві був освячений пам'ятник князю Володимирі. І цього ж дня відкрили ланцюговий міст через Дніпро. Вартість проекту та будівельних робіт склала близько трьох з половиною мільйонів карбованців сріблом. Робота та матеріали коштували ще 2 мільйони 350 тисяч плюс додаткові витрати, які також вилились ще в один мільйон.

Тридцятого серпня 1848 року відбулося закладання постійного кам'яного мосту через Дніпро. Дуже великі зусилля потрібні були для будівництва найбільшої споруди довжиною 365 сажнів (776 метрів). Загальна вага споруди досягала 100 тисяч пудів. Постійний рух



Залишки ланцюгового мосту

приводиться у рух поворотним колом за участю всього чотирьох чоловік. Пізніше полотно мосту тріхи підняли, фарватер річки поглибили, і необхідність у розвідній секції моста відпала.

Для ремонту та утримання об'єкта Міська Дума встановила мита. За проведеною через міст корову – шість копійок, за коня – дев'ять...

У липні 1920 року білополяки підірвали один з прольотів мосту. Розриваний ланцюг потягнули за собою всю споруду.

До відновлення цієї важливої для міста комунікації приступили наприкінці 1921 року, однак проект капітальної реконструкції (по суті, нової споруди) Є.О.Патон представив тільки у січні 1924 року. Кам'яні арки мосту замінили металевими, більш високими, прольоти підняли, зберігли систему вулиць.

1 травня 1925-го "старий" міст відкрили, присвоївши йому ім'я Євгенії Бош.

18 вересня 1941-го, залишаючи Київ, частини Червоної Армії підірвали міст імені Бош, який кияни за звичкою називали ланцюговим, і прокладений за ним у напрямку до Броварського шосе Русанівський міст. Сьогодні приблизно на цьому місці знаходиться міст Метро.

ЩО БУДУВАТИМУТЬ
НА АНДРІЇВСЬКОМУ УЗВОЗІ?

Всім відомо, що навесні 2012 року на Андріївському узвозі розгорівся конфлікт. Він пов'язаний із знесенням трьох історичних будівель. Одна з них – корпус швейної фабрики "Юність" – була частинною виробничого корпусу мінеральних вод Едуарда Неметта, заснованого ще в 1863 році.

У 1980-і роки на розі Андріївського узвозу прибудували новий будинок з башточкою. Якраз тоді спуск ретельно реконструювали під старовину, зробивши її улюбленим місцем киян. Будівництво було проведено настільки грамотно і делікатно, що новобудова виявилася цілком співзвучною давнім будовам по сусідству. Так розповідає про історію Києва Едуард Кальницький.

Однак громадськість Києва виступила категорично проти забудови історичного центру міста. Що ж тепер побудують на цьому місці? Громадська рада Андріївського узвозу визначила дві концепції забудови цього простору.

Перший проект передбачає будівництво концертного залу із природною акустикою для виконання камерних оркестрових творів, камерних балетних/театральних вистав, місткістю 400–500 місць, із додатковим виставковим простором та інфраструктурою.

Другий проект пропонує збудувати поліфункціональний культурний центр за принципом відкритого майданчика.



Пропонують сумістити зали-трансформери для театрально-музичних заходів, виставкових і дискусійних залів із додатковою інфраструктурою.

По допомогу в прийнятті фінального рішення Громадська палата звернулася до Миколи Скіби – відомого історика, етнографа й арт-критика, поставивши перед ним завдання зробити аналітичний звіт щодо того, як функціонують подібні центри в Україні та за кордоном, а також вивчити потенційний попит на арт-простір такого типу.

"Громадська палата ради виїхала на фінішну пряму і вже скоро представити рішення про функціональне призначення культурного простору на Андріївському узвозі, за долею якого спостерігають всі небайдужі кияни, – говорить Юлія Філоненко, активіст та координатор Громадської ради. – Я переконана, що цей прецедент діалогу між компанією ECTA Холдинг і громадською є першим кроком до формування нової культури ведення бізнесу в нашій країні".

Підготував Тарас Тараненко,
студент газети



АРХІТЕКТУРА БУДІВНИЦТВО

Виходить
з 1962 р.
№ 1-3
(1404-1405)
Листопад-Березень
2013 рік

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ

Важливо

РЕКТОР П.М. КУЛІКОВ: "ВПЕРЕД, ДО РОБОТИ!"



14 січня університет приймав гостей. Ними стали міністр освіти і науки, молоді та спорту України Д.В.Табачник, экс-мер Києва, випускник КНУБА О.О.Омельченко, голова Солом'янської районної в місті Києві державної адміністрації І.П.Сидоров, проректор національного авіаційного університету М.Г.Луцький.

В аудиторії 319 перед ректором університету, деканами факультетів відбулося офіційне представлення на посаду ректора Київського національного університету будівництва і архітектури Петра Мусійовича Кулікова. Слово взяв міністр МОН молоді та спорту Д.В.Табачник. Цікаво було почути власну думку міністра щодо нашого навчального закладу і насамперед подяку міністра Анатолію Михайловичу Тугаю, який близько трьох десятиліть очолював університет, спрямовуючи роботу свого колективу на формування нової генерації висококваліфікованих фахівців, здатних до самостійної творчої роботи.

Дмитро Володимирович ознайомив представників колективу з біографією нинішнього ректора КНУБА і колишнього випускника нашого закладу, доктора економічних наук, професора Петра Мусійовича Кулікова, який близько двох десяти років працював на керівних посадах у міністерстві освіти і науки, молоді та спорту України.

Зі словом про університет, його майбутнє, спогадами про життєвий і трудовий шлях ректора Кулікова виступив колишній Голова Київської міської державної адміністрації О.О.Омельченко. Він задав про вищу освіту 20-30 років тому: "У Радянському Сою-

зі була дуже гарна система освіти, гарне виховання. Не можна не визнати, що в Україні вища освіта була найкращою. Як визнають росіяни, наприклад, у Києві навчання в вищому медичному закладі було набагато якіснішим, ніж у Москві. Медики московські відставали від київських на 5-7 років... А нині, на жаль, через ці ж 5-7 років ми не знайдемо грамотного інженера". Треба, на думку Олександровича, принципово, у разі збільшувати державне замовлення по підготовці фахівців. Необхідно заключати контракти, досягти досконалості та конкурентоспро-

можності, забезпечити загальнодержавне і міжнародне визнання закладу. Треба вирішувати питання по фінансуванню госпдоговірної наукової тематики...

І, головне, зберегти увесь напрацьований в Україні досвід підготовки наукової зміни вищого гатунку, максимально врахувати кращий європейський, світовий досвід такої діяльності, формувати та реалізувати кадрову політику в державі...

І насамкінець, виступив ректор КНУБА, д.е.н., професор П.М.Куліков. Він висловив подяку перш за все трудовому колективу університету, який обрав його і довірив керувати закладом. Приємно було почути, що учень пам'ятає свого Вчителя: професора Л.Т.Шкельова і висловлює йому подяку за професійну майстерність, педагогічний талант, душевну щедрість.

Тож налаштуємося на спільну нелегку, але благодатну працю, плодами якої є фаховість, життєздатність, громадянська і патріотична позиція. І на завершення професор П.М.Куліков виголосив: "Вперед, до роботи!"

І.Герасценкова



Премії АБУ імені М.С. Буднікова

НАГОРОДИ АКАДЕМІЇ БУДІВНИЦТВА УКРАЇНИ

Ветерани-науковці, професори КНУБА отримують заслужені нагороди Академії будівництва України. Юрій Опанасович Піщаленко і Володимир Вікторович Підрізан – сучасники і колеги академіка М.С. Буднікова. За роботу "Досвід впровадження проектів соціального житла із застосуванням сучасних індустріальних технологій та менеджменту якості" в складі творчого колективу науковців, проєктувальників і виробничників (Борисенко І.Г., Бондар І.І., Коляденко В.В., Лисогора С.І., Піщаленко Ю.О., Підрізан В.В., Танчук В.В., Тимошенко Ю.В.) згідно з рішенням Президії Академії будівництва України удостоєні премії АБУ імені М.С.Буднікова.

А ще раніше влітку 2012-го за роботу "Оптимізація комплексних просторових систем". Лауреатами АБУ стали Талах С.М., Шимановський О.В., Цихановський В.К., та кнубівці Гетун Г.В. – "Архітектура будівель і споруд" Черненко В.К., Осипов О.Ф., Тонкачев Г.М., Романушок Є.Г., Назаренко І.І., Череп В.І., Чертков О.Ю., Черненко К.В., Осипов С.О., Тугай Я.Б.

Поздоровляємо і бажаємо усім лауреатам, ветеранам і їхнім молодшим колегам міцного здоров'я і творчої наснаги в Новому 2013 році.

Молодь підтримує естафету старших поколінь університету. Членкореспондентами АБУ стали випускники КНУБА Хромець В.І., Шлакова А.В., Лаврінченко Л.І., Бачинський В.В., Бурдін І.С., Тимошенко С.А., Талах С.М., Кекух В.Ф., Тимошенко Ю.В., Назаренко Л.С., Міхневич О.М., Гнатюк В.Т., Бондар О.А. та багато інших.

В.Савенко, к.т.н., д.т.н. (РФ)



Підрізан В.В. з родиною



Бондар І.І. – ветеран Київськбуду



Піщаленко Ю.О. з друзями



Випускники ПЦБ 1975 Гнатюк В.Т. та Назаренко Л.С. отримують дипломи АБУ



Талах С.М., Шимановський О.В., Цихановський В.К.



Хромець В.В. – війн-інтернаціоналіст, ветеран Афганістану отримує диплом членкореспондента АБУ